

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 13Er/221/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312202001
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5312202001.3

Uznesenie

Okresný súd Čadca v exekučnej veci oprávneného: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom Žilina, Pri Rajčianke č. 2927/8, IČO: 36 442 151, proti povinnému: A. O., G.. X.XX.XXXX, K. I. XXX, Č., právne zastúpený JUDr. Celestínom Stehurom, advokátom so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, o vymoženie sumy 1.120,05 € s príslušenstvom o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd exekúciu začatú na návrh oprávneného dňa 27.1.2012 na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Mariána Janeca pod spisovou značkou EX 187/12 a na základe poverenia vydaného Okresným súdom v Čadci v konaní sp. zn. 13Er/221/2012 dňa 20.3.2012 pod číslom 5502 035382 * z a s t a v u j e.

Povinný je p o v i n n ý zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Mariánovi Janecovi trovy exekúcie vo výške 41,20 € v lehote 15 dní po právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 27.1.2012 na oprávnený voči označenému povinnému domáhal vymoženia sumy 1120,05 eur. Okresný súd Čadca vydal dňa 20.3.2012 poverenie na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného a žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia doručenej súdu dňa 22.2.2012. Exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 11C 97/2010-75 zo dňa 3.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/29/2011 zo dňa 19.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.7.2011 a vykonateľnosť dňa 31.7.2011.

Uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 13Er/221/2012-29 zo dňa 30.8.2012 súd povolil odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania vedeného na NSSR pod sp. zn. 6M Cdo 8/2012, v ktorom konaní bol prejednávaný podnet na mimoriadne dovolanie z dôvodu, že súdy porušili zákon a to hlavne tým, že neexistuje príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom odberateľa a vzniknutou škodou.

Uznesením NS SR zo dňa 16.1.2013 bolo na základe mimoriadneho dovolania zrušené právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Čadca sp. zn. 11C/97/2010 a rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/29/2011, ktorú skutočnosť oznámil súdu povinný v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý bol súdu doručený dňa 4.2.2013. Súd výzvou zo dňa 5.6.2013 vyzval povinného na predloženie tohto rozhodnutia na ktorú výzvu povinný reagoval v podaní doručenom súdu dňa 19.8.2013, kde uviedol, že návrh v konaní sp. zn. 11C/6/2013 bol rozsudkom zo dňa 22.7.2013 zamietnutý v celom rozsahu. Z tohto dôvodu súd vyzval súdneho exekútora na predloženie spisu a špecifikáciu trov exekúcie, na podklade čoho súdny exekútor súdu doručil dňa 23.4.2014 špecifikáciu trov a exekučný spis EX 187/2012, kde si uplatnil trovy exekúcie v celkovej sume 298,39 €.

Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor plateľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 203 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

Podľa § 251 ods. 4 O. s. p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Na základe vyššie uvedených zistení súd dospel k nasledovným právnym záverom:

Jednou z podmienok vykonávania exekúcie je právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 11C 97/2010-75 zo dňa 3.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/29/2011 zo dňa 19.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.7.2011 a vykonateľnosť dňa 31.7.2011 bol počas vykonávania exekúcie zrušený. Zrušené rozhodnutie prestáva normatívne existovať a z tohto dôvodu, keďže rozsudok, na podklade ktorého bola daná exekúcia nariadená bol zrušený, súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel a dané exekučné konanie podľa § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku zastavil.

Zároveň súd, keďže exekútor má právo na odmenu pri zastavení exekúcie podľa § 14 a § 15, na náhradu hotových výdavkov podľa vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, preskúmal trovy exekúcie uplatnené súdnym exekútorom a súdnemu exekútorovi JUDr. Mariánovi Janecovi priznal trovy exekúcie vo výške celkom 41,20 €, ktoré pozostávajú z:

1. z paušálnej odmeny v súlade s § 14 ods. 1 Vyhl. č. 288/1995 Z. z. v sume 33,19 eur + DPH z priznanej paušálnej odmeny vo výške 6,64 eur, paušálna odmena vrátane DPH je vo výške 39,83 eur
2. z hotových výdavkov podľa § 22 a 23 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. zvýšené o DPH vo výške 1,37 €

Súdny exekútor si z titulu hotových výdavkov uplatnil nárok na sumu 19,59 €, ktorá suma pozostávala z vynaložených nákladov na telefón 1,44 €, náklady na doručovanie 11,40 € a budúcich nákladov v sume 8,19 €. Súd priznal pomernú časť z titulu nákladov na doručovanie 1,37 € (pomerná časť zo sumy 11,40 €), nakoľko súdny exekútor doručoval v jednej obálke viaceré písomnosti týkajúce sa jedného povinného avšak vo viacerých u neho prebiehajúcich exekúciách čo je zrejmé i zo samotného výpočtu týchto výdavkoch). Súd nepriznal súdnemu exekútorovi budúce výdavky, nakoľko súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie vychádza zo stavu, ktorý je ku dňu rozhodovania, nemôže preto priznať súdnemu exekútorovi trovy, ktoré mu vzniknú až po vydaní tohto rozhodnutia a navyiac doručenie daňového dokladu (tento doklad a náklady na poštovné podľa názoru súdu majú byť vo výlučnej réžii súdneho exekútora). Uplatnenie „paušálnej“ náhrady 1,44 eur za telefón nemá oporu vo vyhláške a preto súd náhradu týchto uplatnených nákladov súdnemu exekútorovi nepriznal a tento výdavok je nepreskúmateľný a

nepreukázaný. Súd ďalej poukazuje na to, že náhrada za bežný spotrebný materiál je zahrnutá v odmene súdneho exekútora podľa § 25 vyhlášky

Súd nepriznal súdnemu exekútorovi odmenu za zriadenie záložného práva podľa § 6 vyhlášky v sume 199,14 € + DPH nakoľko došlo k zastaveniu exekúcie a súdnemu exekútorovi pri zastavení exekúcie odmena za zriadenie exekučného záložného práva neprináleží. Ak dôjde k zastaveniu exekúcie, neprichádza do úvahy možnosť určenia odmeny súdneho exekútora iným spôsobom než je uvedený v § 14 vyhlášky č. 288/1995 Z. z.

Pri zastavení exekúcie súd rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Pritom prihliadne na dôvod, pre ktorý bola exekúcia zastavená. V tomto konaní súd exekúciu zastavil z dôvodu, že rozhodnutie, na podklade ktorého bola exekúcia vedená, bolo zrušené. Táto skutočnosť vznikla až v jej priebehu. Zastavenie na zastavení exekúcie pri zohľadnení dôvodu, pre ktorý bol exekučný titul zrušený nie je možné pričítať oprávnenému, ktorý predložil súdu v čase podania návrhu spôsobilý exekučný titul. Súdnemu exekútorovi však právo na náhradu účelne vynaložených trov prináleží. Preto súd z uvedených dôvodov, že exekútor má nárok na náhradu účelne vynaložených trov súd uložil povinnému podľa § 197 EP nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie.

Pre úplnosť súd uvádza k prípadným trovám povinného, že trovy exekúcie sú explicitne upravené v siedmej časti Exekučného poriadku. Podľa § 201 druhá veta Exekučného poriadku (ďalej len EP) oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelne vymáhanie nároku. Toto ustanovenie bolo zmenené vo vzťahu k povinnému a jeho nároku až s účinnosťou od 1.11.2013, ktoré ustanovenie však nie je možné aplikovať na danú exekúciu vzhľadom na prechodné a záverečné ustanovenia EP. Znamená to, že jedinými účastníkmi, ak už bolo vydané poverenie sú práve oprávnený a exekútor, t.j. nie povinný. Oprávnenému vzniká nárok na náhradu trov exekúcie ak bol s návrhom na vykonanie exekúcie úspešný, to znamená, ak došlo k vymoženiu jeho uplatneného nároku niektorým zo spôsobov uvedených v EP. O náhrade takýchto trov exekúcie, na ktorú oprávnenému vznikol nárok, rozhoduje exekútor a vymáha ich niektorým zo spôsobov určených na vymoženie peňažnej pohľadávky vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie, t.j. prípade ak sa exekúcia zastavuje, nie je možné rozhodovať o náhrade trov exekúcie oprávneného. Povinný nemá nárok na náhradu trov exekúcie a to ani v prípade, ak dôjde k zastaveniu exekúcie ako v tomto prípade. Exekučný poriadok neobsahuje ustanovenie, ktoré by priznávalo právo na náhradu trov exekúcie povinnému. Podľa ustálenej súdnej praxe právo na náhradu trov exekúcie podľa § 200 ods. 1 EP povinnému nemôže vzniknúť a takto tiež takéto právo nemožno vyvodit' ani podľa § 203 ods. 1 EP, lebo toto ustanovenie rieši iba vzťah medzi exekútorom a oprávneným. Z tohto dôvodu súd o trovách povinného v danej exekúcii ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu vo výroku I. odvolanie je prípustné.
(§ 57 ods. 5 Exekučného poriadku)

Proti tomuto uzneseniu vo výroku II. odvolanie nie je prípustné.
(57 ods. 6 EP, § 202 O.s.p.)

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie (§ 374 ods. 4 veta prvá OSP) do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde (§ 201, § 204 ods.1 OSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.